

Educació artística no formal: una infraestructura que ja existeix

Publicat per [Interacció](#) [1] el 11/04/2019 - 13:54 | Última modificació: 30/03/2026 - 14:31

Un informe del Consell Nacional de la Cultura i de les Arts mostra l'extensió de l'educació artística fora del sistema reglat. El repte no és tant activar-la com reconèixer-la i articular-la.

L'estudi sobre l'oferta educativa no formal en l'àmbit artístic a Catalunya, elaborat pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts, parteix d'una evidència que sovint es dona per descomptada: la formació artística s'estén molt més enllà dels circuits educatius reglats.

Arreu del país existeix una xarxa d'entitats, iniciatives i pràctiques que articulen aquesta educació no formal. Espais de música, dansa o teatre, associacions i projectes que funcionen amb lògiques diverses, sovint allunyades de la professionalització estricta i vinculades al desig de participar, aprendre i crear.

L'informe permet dimensionar aquest ecosistema. Les disciplines predominants són la música, la dansa i l'art dramàtic, que concentren la major part de l'oferta. La funció principal és formativa, tot i que una part significativa incorpora també una orientació professionalitzadora.

Una altra dada rellevant és el pes de la iniciativa privada. La majoria d'aquestes activitats no depenen directament de l'administració, fet que explica tant la seva capacitat de desplegament com la seva heterogeneïtat.

El que emergeix és una infraestructura educativa extensa, distribuïda territorialment i sostinguda en gran part per iniciatives locals. Una infraestructura que, malgrat la seva dimensió, sovint no és llegida com a tal en les polítiques culturals o educatives.

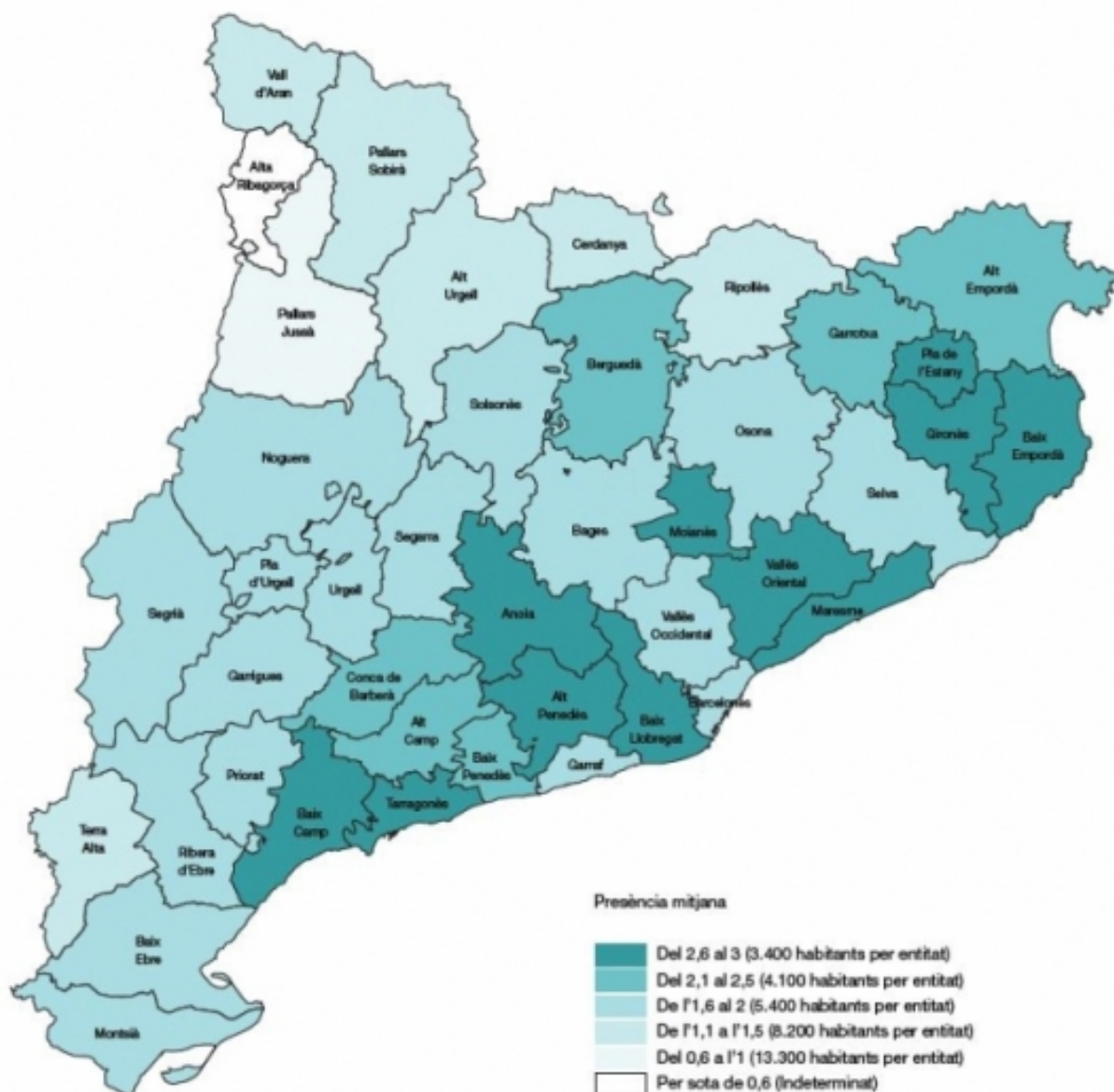
L'informe apunta diverses línies de treball. Entre elles, la necessitat d'enfortir els vincles entre educació formal, no formal i informal. També la importància de millorar el coneixement i la visibilitat d'aquestes entitats, així com el suport institucional.

Aquestes propostes situen una qüestió de fons. No es tracta només de generar més oferta, sinó d'articular la que ja existeix. De reconèixer que una part significativa de l'educació artística es produeix fora del sistema reglat i que això té implicacions en termes de governança, recursos i equitat.

En clau municipal, aquesta realitat és especialment visible. Molts ajuntaments conviuen amb una xarxa d'entitats i iniciatives que desenvolupen funcions educatives sense formar part explícita del sistema. La pregunta no és tant si hi són, sinó com es relacionen amb les polítiques públiques.

El repte no és activar aquesta educació, sinó deixar de considerar-la perifèrica.

MÚSICA, DANSA I ART DRAMÀTIC I EDUCACIÓ NO FORMAL PER MOSTREIG PROPORCIONAL

L'educació artística no formal és una infraestructura extensa i activa que les polítiques culturals han d'aprendre a reconèixer i articular.

PDF [Estudi de l'oferta educativa no formal en l'àmbit artístic a Catalunya \[2\]](#)

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: desenvolupament territorial

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: pensament cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2019/educaci%C3%B3-art%C3%ADstica>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/ic-18-estudi-de-loferta-educativa-no-formal-en-lambit-artsitc-a-catalunya.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7949>